

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 23 - 29 septembrie 2012

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Rugăciune

Preaiubite Doamne, ca răspuns la chemarea Ta de a “înainta în larg”, să ne avântăm din apele mici în profunzimile iubirii Tale nemărginite. Ajută-ne să desfacem legăturile care ne țin în apele mici ale unei existențe fără sens. Așa cum bărcile discipolilor au fost umplute din belșug cu pește atunci când au ascultat porunca Ta, ne rugăm și noi, umple viețile noastre din belșug cu puterea, pacea și bucuria Ta, atunci când renunțăm la a ține picioarele pe fundul apei și ne aruncăm cu credință în brațele Tale iubitoare. Amin.

Te iubesc, Dumnezeu meu, și unica mea dorință este să te iubesc până la ultima suflare a vieții mele.

Te iubesc, o, Dumnezeu infinit de vrednic de iubire și doresc cu ardoare mai degrabă să mor iubindu-te decât să trăiesc o singură clipă fără să te iubesc.

Te iubesc, Doamne, și singurul har pe care ți-l cer este să te iubesc în veci.

Dumnezeul meu, dacă limba mea nu poate să repete mereu că eu te iubesc, doresc ca inima mea să-ți repete asta la fiecare respirație a mea.

Te iubesc, o, Mântuitorul meu divin, pentru că ai fost răstignit pentru mine; și pentru că mă ții răstignit aici pe pământ pentru tine.

Dumnezeul meu, dă-mi harul să mor iubindu-te și simțind că eu te iubesc”. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Cornel Ciocan** și **Crina Dobocan** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Înaintați în larg...

(...) Împărăția lui Dumnezeu este iubire și bucurie și pace. Însă Împărăția lui Dumnezeu nu poate fi atinsă dacă trăim la suprafață. Dumnezeu se află în profunzime. Paul Tillich L-a numit “profunzimea inepuizabilă și adâncul tuturor ființelor”. Pentru a ajunge la El trebuie să trecem dincolo de suprafață. Trebuie să pătrundem realitățile profunde din noi înșine, ale lumii noastre, și ale lui Dumnezeu. Trebuie să ne punem întrebări profunde: Care este sensul vieții mele? De unde vin eu? Încotro mă îndrept?

Îmi amintesc că proprietarul unei bărci cu pânze spunea: “Între multele lucruri pe care le-am învățat din navigatul cu barca, unul dintre cele mai importante este aventura de a ieși din port pentru a ajunge în larg, acolo unde vântul și valurile așteaptă barca. Nu poți naviga dacă stai lângă mal sau dacă rămâi ancorat. Trebuie să părăsești apele mici ca să ajungi acolo unde sunt vântul și valurile. Acolo misterioasa putere numită vânt poate mișca barca și acolo încep emoțiile navigării”.

Nu este la fel și cu credința noastră? Atâta vreme cât stăm pe lângă mal, asigurându-ne că putem atinge fundul apei, nu vom putea cunoaște emoțiile înotului, emoția de a ne lăsa pe apă pentru ca ea să ne țină la suprafață. Cunoscutul filozof danez Kierkegaard a folosit imaginea înotătorului care preferă să atingă fundul apei cu piciorul decât să se încredințeze apei. El nu este cu adevărat un înotător decât atunci când se avântă în larg, abandonând susținerea oferită de fundul apei pentru susținerea oferită de apă. Credința este ca și când ai pluti pe “o apă adâncă de 70.000 de stânjeni”, biziindu-te doar pe puterea mării de a te ține la suprafață. Cu alte cuvinte, fie avem încredere în apă, fie ne bazăm pe piciorul nostru sprijinit pe fundul apei. Creștinul este acela chemat să părăsească apele mici ale încrederii în sine și să înainteze în largul unei totale abandonări a vieții sale în Cristos ca Domn și Învățător. Doar atunci va putea să simtă brațele eterne ale lui Dumnezeu susținându-l în timp ce plutește pe “o apă adâncă de 70.000 de stânjeni”.

Uneori, oamenii văd o priveriște ciudată pe mare. Vântul, valurile și gheața de la suprafață merg toate într-o direcție, însă se deplasează maiestuos împotriva acestor forțe aisbergul. Există o motivație pentru care aisbergul se mișcă împotriva vântului și a valurilor. Doar o mică parte din el este vizibilă deasupra suprafeței apei. Adânc în apă se află baza aisbergului care este controlată de curenți mai puternici decât cei de la suprafață.

Așa este și cu creștinul care înaintează în largul unei credințe totale, al unei abandonări totale a vieții sale în Cristos. El este controlat de curenți adânci, mai puternici decât aceia de la suprafață. Se deplasează împotriva acestora din urmă cu un țel clar, puternic. Pentru a schimba puțin metafora și a folosi cuvintele psalmistului: “Va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da la vremea sa și frunza lui nu va cădea și toate câte va face vor sporii” (Psalm 1,3).

Pr. Anthony Coniaris www.predici.net.ro